

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput LIII. De illis, qui in officio divino dicunt sacras lectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

ibus prolixioribus, aquæ lustralis, incensi, atque etiam olei sancti chrismatis adhibitione benedictas : quia instrumentum esse debent Spiritus sancti, quò tam interiùs, quàm sono exteriori Religiosi, Ecclesiastici aliique fideles ad adorandum ac laudandum Creatorem invitentur, atque in illis excitentur motus pietatis ac devotionis, quos alia instrumenta, quantumvis harmonica sint, nequaquam progenerant.

Ea consideratio zelum ipsius inflammabit, atque ubi suo defunctus fuerit officio intra semetipsum dicere poterit : “ Utinam vocem
 “ haberem instar campanæ sonoræ, omni
 “ qua possem contentione clamarem, ut orbem
 “ terrarum universum ad communem Crea-
 “ torem nostrum adorandum, ac laudes ipsius
 “ decantandas convocarem.

CAPUT LIII.

*De illis, qui in officio di-vino dicunt
 sacras lectiones.*

Est in Ecclesia Ordo Lectorum, quibus Episcopus in eorum inauguratione potestatem dat publicè legendi in Ecclesia Prophetarum oracula, sacræ Scripturæ lectiones, ac SS. Patrum expositiones.

Exhibendo illis librum tangendum, quemlibet monet, ut suo dignè fungantur officio, ut ostendat, illis, qui ad id muneris deputantur, connitendum esse, ut opus istud, quasi exigui negotium momenti, indifferenter ne suscipiant, sed

sed

sed magnâ peragant cum consideratione, *Accipe, inquit, & esto verbi Dei relator, habiturus, si fideliter & utiliter impleveris officium tuum, partem cum iis, qui verbum Dei bene administraverunt ab initio.*

Benedictio quam petit lector à Sacerdote priusquam lectionem decantet, dicendo: *Jube Domine &c.* ipsi in memoriam revocet oportet, primò nullum huic officio ex seipso & absque Ecclesiæ permisso debere se ingerere, ac deinde illi annexas esse gratias, quibus omninò opus habet, ipsum utiliter ut expleat.

Officium istud solis proprium non est Junioribus, sed etiam Senioribus convenit, imò & Superioribus ac Prælati, qui ordine suo atque in certis Festivitatibus Responsoria ac lectiones in matutinis dicere debent. Episcopi, qui in suis Cathedralibus ritu pontificio chorum ducunt, ultimam lectionem decantant, veluti etiam factitant nostri Superiores, ubi in præcipuis festivitatibus in Ecclesiis nostris sacris solemniter operantur.

Illud igitur tantummodò discriminis intercedit, quod lectiones primi ac secundi, ut vocant, Nocturni à Junioribus dici debeant, illis, quæ tertii sunt, Diaconis ac Sacerdotibus reservatis. Istæ observationes faciunt, ut magni faciamus hoc officium, & sanctè elatas nobis cogitationes inspirant, illo perfectiùs ut fungamur.

Interior spiritus in eo situs est, ut gaudeamus, esse nos electos, ut isto munere, quantumvis exiguo, divini officii splendorem ac majestatem promoveamus,

Uc

Ut magno nobis ducamus honori, quod in sancta congregatione os aperire possimus, ut omnes nos audiant, quasi Dei nomine loquentes, atque si de quolibet lectorum diceretur illud Scripturæ sacræ: *In medio Ecclesie aperiet os ejus.* Ut à Deo petamus, in nobis ut adimpleat id quod ibidem in contextu mox subjungitur: *Et adimplebit eum Dominus spiritu sapientia & intellectus*: ut bene percipiamus atque ipsi degustemus sensum verborum illorum, quæ auribus aliorum ingerimus.

Eccli. 15. 5.

Ut cogitemus verba sacra, quæ per os nostrum transire habent, postquam nos purificaverint, similem vel etiam meliorem in Fratribus nostris, qui illa percipiunt, effectum habitura.

Directio.

“ Domine, lectionem in choro dicere habeo, ubi vis, in adeò gravi adeoque sancta congregatione ego ut loquar, atque alii aures mihi præbeant. Hoc munere meo dignè ad majorem tuam gloriam & communitalis ædificationem defungi desidero. Gratiã tu mihi concede, ut eã illam devotione pronunciem, ut & ipse eam præferam, atque illis, qui me audituri sunt, conciliem. Hanc etiam actionem meam, Virgo sacratissima, tuo honori devoveo.

Actus interiores.

I. Quid, Domine? linguam tu meam vis esse instrumentum, & vocem meam canalem, per

per quem sanctæ & consolationis plenæ veritates in aures & corda istius ad te laudandum congregatæ communitatis deriventur ?

2. Nunquid magnæ in Religione mihi gloriæ est, quòd supremus atque infinitè Majestatis Deus, coram quo Reges terræ univèrsi sunt quasi permodicæ formicæ, velit, ut os meum verba ipsius recitet ac pronunciet ?

Prov. 8. 6. 3. *Audite, quoniam de rebus magnis locuturus sum: & aperientur labia mea, ut recta prædicent.*

CAPUT LIV.

De versiculariis.

CHorus in terra imago est Paradisi cœlestis; Illic Religiosi, ubi Deum collaudant, id faciunt, in cœlo agunt quod Angeli. Veluti in Paradiso cœlesti, ubi est Ecclesia triumphans, divinarum laudum exercitum eâ est ratione inter beatos illos spiritus distributum, ut ultra multitudinem, quæ chorum cœlestem constituit, sint, qui peculiariter præcinentis ac recitandis quibusdam canticis musicis, quæ ab aliis post ipsos repetantur, præficiantur; ita in choris Ecclesiæ militantis ad illorum imitationem sunt Versicularii, singulariter, veluti minores quidam Seraphini, ad speciali harmoniâ canendos in fine Hymnorum versiculos, atque in aliis Horis Responsoria, quæ totus chorus, quasi devotâ echone, repetit, destinati.

Evangelicus Vates Isaias in quadam visione vidit cœlum apertum, & celsissimam Dei Majestatem

jest
Sera
San
citu
S
nibu
disti
lelu
exci
Alii
cum
com
niar
tens
F
duo
duo
dun
ven
Ma
mo
quo
Rel
I
nan
atq
lâm
desi
con
cua
nen
abs
exe